

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ ἡμέρα τῆς τελικῆς κρίσεως

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν;

πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον (Ματθαίου κε' 31-46).

1. Η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού

Η σημερινή παραβολή μας ομιλεί για την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και για την τελική κρίση όλων των ανθρώπων σύμφωνα με τα έργα τους.

Όσο είναι βέβαιο ότι η δημιουργία του κόσμου είχε μια αρχή, η **μεγάλη έκρηξη** (big bang) σύμφωνα με την επικρατούσα θεωρία της Αστροφυσικής, είναι και βέβαιο ότι θα έχει ένα τέλος, διότι η πορεία του σύμπαντος είναι μη αντιστρεπτή. Η αποκάλυψη μιλάει ότι θα υπάρξουν **«καινοί ούρανοί και καινή γῆ»** (βλ Πετρ γ'). Το σύμπαν με τη σημερινή μορφή που γνωρίζουμε, θα καταστραφεί και ο Θεός θα προβεί σε μια νέα δημιουργία. Οι άνθρωποι θα αναστηθούν και ο Θεός θα τους δώσει νέα **«ἀφθάρτα και δοξασμένα σώματα»**. Ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας μίλησε για την ημέρα **«την μεγάλη και επιφανή»** την φοβερή ημέρα της Δευτέρας Του Παρουσίας και της Τελικής Κρίσεως όλων των ανθρώπων. Θα προηγείται το σημείο του Σταυρού δηλαδή το σημείο του Υιού του ανθρώπου.

Τότε θα έλθει ο Χριστός **«μετά δυνάμεως και δόξης πολλῆς»** για να επισφραγίσει με τη δίκαιη κρίση του όλων των ανθρώπων, το μυστήριο της θείας

οικονομίας. Το γλυκό και φιλόνητο πρόσωπο του Χριστού θα γίνει εκείνη την ημέρα, πρόσωπο **δικαιο-κρίτου** και **παντοκράτορος**. Στην εμφάνισή του θα συντριβούν η γη και ο ουρανός, μας λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη: **«Καί εἶδον θρόνον μέγαν λευκόν καί τόν καθήμενον ἐπ' αὐτῷ, οὗ ἀπό προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καί ὁ οὐρανός, καί τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς»** (Αποκ. κ'11).

Θα ηχήσουν οι άγγελοι τις σάλπιγγές τους και θα σεισθούν τα θεμέλια της γης από την Παρουσία του Υιού του ανθρώπου, που αυτή τη φορά δεν θα έλθει ταπεινός και αδύναμος, αλλά με δύναμη και δόξα πολλή. Θα χωρίσει τους καλούς από τους κακούς, όχι με διάλογο όπως αναφέρει «ανθρωποπαθώς» το Ευαγγέλιο, αλλά μόνο με την Θέα του προσώπου Του. Θα ελκύσει όσους τον αγάπησαν και έζησαν Χριστιανικά και θα αποξενώσει όσους έζησαν ξένοι γι αυτόν στη γη, όσους δεν έδειξαν αγάπη στους συνανθρώπους τους. Ο Παράδεισος θα είναι **«η μετά του Θεού συνδιαγωγή»**, η θαλπωρή της αγάπης και την παρουσίας Του. Η κόλαση θα είναι **«ο από του Θεού μακρυσμός»** κατά τίνος η κατ' άλλους ο **έλεγχος της Παρουσίας Του** για όσους τον απέριψαν, τον πολέμησαν και τον αγνόησαν^[1].

2. Τα προγνωστικά σημεία της Δευτέρας Παρουσίας

Όταν οι Απόστολοι ρώτησαν τον Κύριο: **«Εἰπέ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καί τί τό σημεῖο τῆς σῆς παρουσίας καί τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»** (Ματθ κδ'3) ο Χριστός δεν τους αποκάλυψε την ακριβή ημερομηνία, την οποία μόνον ο Πατήρ γνωρίζει. Τους αποκάλυψε διάφορα προγνωστικά σημεία τα οποία θα προαναγγέλουν το Τέλος. Αυτά είναι:

Όταν κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρο τον κόσμο, όταν ο κόσμος ζει το δράμα του πολέμου, όταν η πείνα και η δυστυχία θερίζει τα έθνη, όταν σεισμοί ισοπεδώνουν πόλεις και χωριά, επιδημίες θερίζουν ανθρώπινες ζωές. Όταν εμφανισθούν **ψευδόχριστοι** και **ψευδοπροφήτες**, που θα πλανούν τους αφελείς. Θα διαταραχθεί η ισορροπία του σύμπαντος, ο αέρας, η θάλασσα και οι ποταμοί θα μολυνθούν. Όταν δεν θα υπάρχει πλέον αγάπη στις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά μίσος και υποκρισία. Όταν θα εξαπο-λυθεί σκληρός διωγμός κατά των ευσεβών και εμφανισθεί ο ψευτο-μεσσίας των Εβραίων (εκ της φυλής του Δαν), ο **αντίχριστος** και θανατώσει δημόσια τους δύο προφήτες που δεν γνώρισαν θάνατο, τον **Ενώχ** και τον **Ηλία**, που θα αποκαλύψουν στην ανθρωπότητα το πρόσωπο του **αντιχρίστου**. Τότε το τέλος θα είναι κοντά. **Αυτός θα διακηρύττει ότι είναι ο Χριστός**, θα κάνει παράδοξα πράγματα. Θα γίνει **μονοκράτωρ επί της γής** και θα υποβάλλει τους χριστιανούς σε πολλά μαρτύρια. Θα κυβερνήσει μόνο τρία χρόνια και έξι μήνες.

Τότε θα έλθει ο Χριστός, θα καταργήσει το κράτος του και θα αποκαταστήσει την δικαιοσύνη.

3. Η ημέρα του θανάτου είναι για κάθε άνθρωπο η αρχή της κρίσεως

Πολλοί ισχυρίζονται ότι ζούμε στην περίοδο των εσχάτων, αφού σχεδόν όλα τα

σημεία της παρουσίας του Χριστού, εκτός από την εμφάνιση του αντιχρίστου έχουν λάβει χώρα. Ελάχιστα σημεία μένουν ακόμα ανεκπλήρωτα. Το ότι απομένει ακόμα χρόνος μέχρι την επιφανή Παρουσία του Κυρίου, δεν πρέπει να μας αποξενώνει από την σκέψη ότι για τον καθένα από εμάς, ίσως και η αυριανή ημέρα, μπορεί να είναι η ημέρα της Δευτέρας του Κυρίου Παρουσίας. Διότι, μπορεί να είναι η ημέρα του θανάτου μας.

Ο θάνατος για κάθε άνθρωπο, είναι η αρχή της ημέρας της κρίσεως. Αφενός, διότι μετά το σωματικό θάνατο, ο κάθε άνθρωπος υφίσταται την πρώτη και μερική κρίση και αρχίζει να προγεύεται τον Παράδεισο ή την Κόλασή του, αφετέρου διότι στην **«Μέση Κατάσταση» των ψυχών** (δηλαδή το διάστημα μεταξύ σωματικού θανάτου και Δευτέρας Παρουσίας) δεν υπάρχει χρόνος. Την χρονική απόσταση από τη στιγμή του θανάτου μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία, οι ψυχές την αισθάνονται σαν μια στιγμή.

Όπως η Δευτέρα Παρουσία θα έλθει ξαφνικά και αναπάντεχα, έτσι και ο θάνατος για τους περισσότερους έρχεται ύπουλα και απρόσμενα ως **«κλέπτης εν νυκτί».** Έτσι κάθε χριστιανός που αγωνιά για τη σωτηρία της ψυχής του, πρέπει ανά πάσα στιγμή να είναι έτοιμος για τη φοβερή εκείνη στιγμή που θα εμφανισθεί μπροστά στον αδέκαστο κριτή. Να πιστεύει ότι θα δώσει λόγο για όλα τα έργα του, κρυφά ή φανερά, τα οποία εκείνη την ημέρα θα αποκαλυφθούν με όλες τις λεπτομέρειες. Η μετάνοια και η αγάπη είναι τα κλειδιά που θα ανοίξουν την πύλη του Παραδείσου εκείνη την ημέρα.

4. Το γεγονός της μελλούσης κρίσεως είναι βεβαιότητα για την Εκκλησία.

Η μετά την Δευτέρα Παρουσία Τελική Κρίση όλων των ανθρώπων βιώνεται στην Εκκλησία όχι μόνο σαν εσχατολογικό γεγονός, αλλά σαν κάτι που έχει ήδη γίνει. Έτσι, με το Σύμβολο της Πίστεως ομολογούμε για τον Χριστό **«καί πάλιν έρχόμενον μετά δόξης κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς...».**

Αλλά και πρὶν τον Καθαγιασμό των Τιμίων Δώρων, στη λεγομένη **«Ανάμνηση»**, σε όσα γεγονότα ζούμε πνευματικά ως γεγονότα της σωτηρίας μας, δηλαδή **«στο Σταυρό, στο Πάθος, στην Ανάσταση και στην Ανάληψη του Κυρίου»**, προστίθεται και **«η Δευτέρα και ένδοξος (πάλιν) Παρουσία».** Η Εκκλησία, όλος ο πιστός λαός του Θεού, ζει και πορεύεται μέσα στο σωτηριολογικό πλαίσιο, που χαράζει ο Λυτρωτής Χριστός μας σε όλη την πορεία Του από την σάρκωσή Του, μέχρι την Δευτέρα και ένδοξη Παρουσία Του.

5. Η αγάπη, το καθολικό κριτήριο της σωτηρίας

Η σημερινή περικοπή του Ευαγγελίου, εκτός από την καθολικότητα της κρίσεως όλων των ανθρώπων, όλων των γενεών, προσδιορίζει με σαφήνεια και το κριτήριο με το οποίο θα κριθούν όλοι οι άνθρωποι. Το παγκόσμιο αυτό κριτήριο είναι η **αγάπη.** Με αυτό το μέτρο θα χωρισθούν οι άνθρωποι σε δικαίους και αδίκους. Είναι **ο παγκόσμιος νόμος της ανθρωπιάς, που μπορεί να εφαρμοσθεί σε**

όλους τους λαούς και σε όλες τις εποχές. Δεν εξαιρεί κανένα από την κρίση.

Για μεν τους χριστιανούς, η αγάπη είναι **το μέτρο της χριστιανικότητάς τους**. για τους μη χριστιανούς, η ανθρωπιά είναι σημάδι, πως δεν αχρειώθηκε ολοκληρωτικά μετά την πτώση, η εικόνα του Θεού μέσα τους. Στην πραγματικότητα, επειδή ο Θεός έχει φυτέψει σε κάθε άνθρωπο την φωνή της συνειδήσεως, που είναι η φωνή του Θεού, η εικόνα του Δημιουργού όσο αλλοιωμένη ή μουντζουρωμένη και να είναι, πάντα και σε κάθε άνθρωπο υπάρχει.

Οι περιστάσεις που αναφέρει ο Χριστός, **η πείνα, η δίψα, η γυμνότητα, η φυλακή, η αιχμαλωσία, η ασθένεια** είναι υποπεριπτώσεις της ανάγκης που έχει κάθε άνθρωπος για αγάπη από τον συνάνθρωπο. Δεν μπορεί κανείς ποτέ, είτε είναι χριστιανός είτε όχι, να τα αγνοήσει, χωρίς να παύσει να είναι άνθρωπος. Έτσι η παγκόσμια κρίση έχει και παγκόσμιο και καθολικό κριτήριο: την Αγάπη.

6. Πραγματική λατρεία του Θεού είναι η αγάπη για τον συνάνθρωπο

Στο αιτιολογικό της κρίσεως, εκφράζουν την εκπληξή τους δίκαιοι και άδικοι. Οι δίκαιοι, δεν μπορούσαν να φανταστούν πως κάθε φορά που διακονούσαν έναν συνάνθρωπό τους, αβίαστα και αυθόρμητα, διακονούσαν τον Χριστό. Οι άδικοι που δεν ήσαν κεκυρηγμένοι «άθεοι», αφού αναγνώριζαν τον Χριστό ως «Κύριο», δεν μπορούν να φανταστούν πώς ζούσαν πρακτικά σαν «άθεοι», αφού δεν θέλησαν να βγουν από τη «φυλακή του εαυτού τους» και να συνδράμουν με αγάπη τη δυστυχία των συνανθρώπων τους. Και **οι μεν και οι δε, δεν είχαν καταλάβει ότι η αγάπη προς τον συνάνθρωπο είναι η πραγματική λατρεία και διακονία του Θεού**. Το επιβεβαιώνει άλλωστε και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης όταν γράφει: «**έάν τις είπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καί τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύτης ἐστίν** » (Α' Ιωαν. 8'26).

7. Η Εκκλησία του Χριστού, η μόνη κοινωνία αγάπης και σωτηρίας.

Ο Χριστός ονομάζει όλους τους εμπερίστατους ή πάσχοντες συνανθρώπους μας «**αδελφούς**» Του, γι αυτό και εκλαμβάνει κάθε κίνηση αγάπης που έγινε έστω και στον ελάχιστο εμπερίστατο συνάνθρωπο, ως γενομένη προς τον ίδιο. Με δεδομένο ότι ο Θεός είναι κοινός δημιουργός και Πατέρας όλων των ανθρώπων (που συμμετέχουν της κοινής ανθρώπινης ουσίας, αλλά έχουν διαφορετικά πρόσωπα) όλοι οι άνθρωποι είναι μεταξύ τους αδελφοί. Γι αυτό και είναι ίσοι εξίσου και κατά πάντα σεβαστοί και αγαπητοί, ως μέλη της ίδιας οικογένειας.

Την κατάσταση της παγκόσμιας αδελφοσύνης θεμελίωσε στον κόσμο η σάρκωση του Χριστού μας. Η θεανθρωπότητα του Χριστού, αφ'ενός **κατήλλαξε**([f21](#)) την ανθρωπότητα με το Θεό, αφ'ετέρου έδωσε τη δυνατότητα στους ανθρώπους να ενωθούν μαζί Του, μέσω της Εκκλησίας.

Έτσι, η Εκκλησία είναι η νέα κοινωνία της χάριτος, η νέα παγκόσμια οικογένεια αγάπης και σωτηρίας. Η ένωση των πιστών με το Χριστό μέσα στην Εκκλησία του εξασφαλίζει την κατακόρυφη ένωση των ανθρώπων με το Θεό και την οριζόντια

ένωση των ανθρώπων μεταξύ τους. Γι αυτό και η «**Εκκλησιοποίηση**» της ανθρωπότητας αποτελεί την μεγάλη ελπίδα του μέλλοντος, την μόνη αληθινή Παγκοσμιοποίηση.

[1] Ο **Παράδεισος** και η **Κόλαση** δεν θα είναι **Φυσικές** αλλά **Ψυχικές** καταστάσεις. Διότι στην Βασιλεία του Θεού, όλοι οι άνθρωποι, ευαρεστήσαντες ή όχι στον Θεό θα βλέπουν και θα αισθάνονται την παρουσία του Θεού, οι μεν ως αγάπη, ως θαλπωρή, ως ευεξία (οι καλώς πράξαντες ή μετανοήσαντες), οι δε ως έλεγχο, δυσφορία, αγωνία, μοναξιά κ.λ.π (οι κακώς πράξαντες και μηδέποτε μετανοήσαντες). Η κατάσταση της κολάσεως στις περισσότερες περιπτώσεις βιώνεται ήδη από την παρούσα ζωή. Ο Θεός δίνει σε όλους τους ανθρώπους ευκαιρίες να μετανοήσουν μέχρι και την τελευταία στιγμή, γι' αυτό και είναι απολύτως ηθικώς καταδικαστέα η **ευθανασία**.

([2]) Καταλλαγή σημαίνει συμφιλίωση, μεταλλαγή από έχθρα σε φιλία.